

uvedené zásady § 4. formou rozsudku zcela tak jako o přestupku soudním; avšak výraz »náleze« má jak známo význam širší, zahrnující i rozsudek. Připustiti sluší, že slovo rozsudek na uvedeném místě by mělo výhodu větší určitosti.

Zmiňuje-li se pak konečně Dr. J. o § 10 nařízení z 10. listopadu 1919 čís. 597 sb. z. a n., sluší upozorniti, že tento paragraf nijak nenařizuje předsedovi okresního soudu lichevního, aby utvořil pro přestupky správní ze jmenovaných 24 přísedících 12 stálých senátů, jak Dr. J. za to má. Neboť slova »pro přestupky správní« patří k předcházejícím slovům předseda odvolacího soudu lichevního. Tento odvolací soud pak rozhoduje o přestupcích správních v senátě tříčlenném, v němž zasedají dva přísedící. Správně tudíž se ukládá v uvedeném § 10. předsedovi odvolacího soudu lichevního pro přestupky správní, aby utvořil stálé senáty z přísedících.

Mířička.

DENNÍK.

Z právnické fakulty university Karlovy v Praze. Ministerstvo školství a národní osvěty potvrdilo usnesení sboru profesorského, aby byla propůjčena venia legendi p. Dr. Emilu Háchovi, druhému presidentu nejvyššího správního soudu v Praze, pro obor srovnávacího práva správního.

Používání stenografie při soudních protokolech. O této otázce pojednáno v tomto časopise na str. 189. násl. Připomenouti dlužno, že v rakouské republice osnova, o níž tam řeč, byla již uzákoněna (zák. z 18. března 1920 č. 116 St. G. Bl.). A také už se dočítáme o tom jak se v praxi osvědčuje. Píše o tom »Gerichtshalle« ze 27. června t. r. (č. 13—14) takto: »Bohužel dlužno konstatovati, že od té doby, co novela o úlevách soud. dovoluje stenografické sepsání protokolu, při soudních jednáních se vůbec nestenografuje. Předpisů o stenografickém jednání, jež stály tolik lámání hlavy a jsou vskutku velmi dobré, se prostě neužívá. Zapisovatelé nejsou také přáteli stenografie, poněvadž přišli na to, že si tím jen práce přidělávají. Když už se musí sedět při ústním jednání, je přece jednodušší, vyplniti je psaním protokolu a pak mít pokoj, než při ústním jednání stenografovat a po něm teprve celý protokol sepisovati. Inu, my máme vždy dobré myšlenky, ale nechceme jich nikdy provést.« Zůstávají tudíž předpisy o stenografickém protokolování, jako tak mnohé, jak se zdá, jen na papíře.

Reforma práva procesního v Polsku provedena byla zákonem z 3. března 1920 č. 144 dz. úst. Příslušnost okresních soudů zvýšena na 2500 K, řízení bagatelního na 500 K, samosoudce u sbor.

soudů na 25.000 K, přípustnost revise obmezena za podmínek § 502 c. ř. s. do 2500 K. Samosoudce u sbor. soudů rozhoduje nejenom spory majetkoprávní, nýbrž i (jako v republice rakouské) spory o rozvod a kromě toho i veškeré spory o výživné, i když jsou zahájeny samostatně (v Rakousku patří před samosoudce jen tehdy, když jsou spojeny se sporem o rozvod). Prorogace ve prospěch samosoudce je přípustna jen při majetkoprávních nárocích přes 25.000 K — nikoli ve sporech, jež patří před senát *ratione causae* — vyloučena ovšem prorogace senátu ve věcech patřících před samosoudce; v řízení odvolacím z rozsudků soudů okres. zrušeno spolupůsobení laiků. Podávání přípravných podání omezeno ve smyslu judikátu č. 248; odstraněna skutková podstata rozsudku, zvláště upraven § 445. c. ř. s. (vyloží se k nahlédnutí t. zv. skutková podstata ústního jednání) a učiněna opatření proti příliš nízkému ocenění předmětu sporu (žalovaný může při prvním ústním předložení namítati příliš nízké ocenění a soud rozhodne o ceně předmětu sporu usnesením, proti němuž není opravného prostředku). Kromě toho provedeny ještě jiné drobnější změny. Jak viděti, bývalý rakouský civ. ř. soudní zůstal v původní podobě jen v našem státě, ač i tu jsou jisté změny neodvratné.

Zánik časopisu »Zeitschrift für deutschen Zivilprocess«. Tento velice rozšířený a vynikající časopis přestane vycházeti pro dnešní poměry, zejména nesmírné náklady s vydáváním jeho spojené. Dosáhl 48 svazků. Zánik rozšířených a vědecky významných časopisů patří také k příznakům dnešní doby, a to nejenom v Německu.

Došlé knihy. Dr. Fr. Joklík: *O b e c n ý z á k o n í k o b ě p r o r e p u b l i k u č e s . - s l o v .*, 2. vydání, Hejda a Tuček. Když vydavatel r. 1916 vydal první vydání svého překladu novelisovaného obec. zák. obč. (viz *Právník* 1916 str. 128), zajisté nenadál se, že druhé vydání vydá již pro naši republiku a to s novými zákonnými předpisy republikánským parlamentem usnesenými. To se týče hlavně práva manželského, jak upraveno zákonem z 22. května 1919 č. 320 sb. z. a n. — Pro dobu nejbližší příští sloužiti bude jako výborná pomůcka pro většinu našeho čtenářstva obšírný komentář k z á k o n u o d á v c e z m a j e t k u a d á v c e z p ř í r ů s t k u n a m a j e t k u z p e r a o d b o r o v é h o r a d y m i n . f i n a n c í D r a V á c l a v a B r a c h t l a. Praktický význam tohoto komentáře záleží v tom, že má poskytnouti poplatníkům a vyměřujícím orgánům příručku, ve které doslov zákona a prováděcího nařízení spojeny jsou tak, že umožňuje snažší orientaci, než jest tomu při studiu zákona a prováděcího nařízení odděleně vytištěného. Vydalo pražské nakladatelství Šolc a Šimáček, společnost s r. obm.